

Til lovforslag nr. L 6. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 13. november 1997

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel

(Dagpenge til forældre med alvorligt syge børn samt forlængelse af arbejdsgiverperioden m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt eller vil besvare skriftligt inden 2. behandling.

Nogle af udvalgets spørgsmål og socialministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Der er af socialministeren og et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Mindretallets ændringsforslag om deling af lovforslaget er tiltrådt af det øvrige udvalg.

Herefter indstiller et *flertal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis, Fremskridtspartiets og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) det under A nævnte lovforslag til *vedtagelse* med de dertil stillede ændringsforslag og det under B nævnte lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling. Flertallet vil stemme imod de under nr. 4-9 stillede ændringsforslag.

Flertallet mener, at socialministerens ændringsforslag om at indføre et sygedagpengebidrag på 325 kr. pr. fuldtidsansat er endnu et af en række tiltag, der pålægger erhvervslivet øgede omkostninger i 1998 og fremover. De øgede omkostninger, som et folketingsflertal vil påføre erhvervslivet med denne nye skat på beskæftigelse, vil forringe de danske virksomheders muligheder for at konkurrere med udenlandske virksomheder. De dårligere konkurrencevilkår vil forringe de danske virksomheders afsætningsmuligheder på både hjemmemarkedet og de udenlandske markeder. Dette kan ikke und-

gå at få negative konsekvenser for beskæftigelsen i den private sektor og for virksomhedernes muligheder for fortsat at kunne medvirke til en positiv udvikling af det rummelige arbejdsmarked. Fordi skatten fastsættes som en fast afgift pr. ansat, vil den samtidig i særlig grad gøre det vanskeligt at fastholde de svage grupper på arbejdsmarkedet.

Forslaget er tillige et dårligt signal i forhold til de forestående overenskomstforhandlinger i starten af 1998. Arbejdsmarkedets parter har ved de seneste overenskomster indgået aftaler om forbedringer af sygelønsordningerne i tillid til, at den hidtidige deling af udgifterne til sygedagpenge ville blive opretholdt. Det er desuden et dårligt udgangspunkt for overenskomstforhandlingerne, fordi spillerummet for overenskomstaftalerne beskæres yderligere, et spillerum, der i forvejen er så snævert, at denne yderligere beskæring vil gøre det vanskeligt at opnå et fornuftigt overenskomstresultat.

De nye omkostninger vil ikke bidrage til at løse de problemer i sygedagpengesystemet, der har ført til kraftigt voksende offentlige udgifter til sygedagpenge. Regeringen har selv talrige gange påpeget, at de voksende udgifter skyldes flere langtidssyge, samt at stadig flere ledige sygemelder sig. Dette er forhold, som det ligger uden for virksomhedernes rækkevidde at påvirke. Derfor er der ingen fornuftige begrundelser for, at virksomhederne pålægges nye byrder, som det er tilfældet med denne nye skat på privat beskæftigelse. Lovforslaget kan derfor alene tages som et udtryk for regeringens manglende vilje til at gribe fat i problemerne.